

POMURSKI VESTNIK

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE
DELOVNEGA LJUDSTVA
ZA POMURJE

Leto VIII. — Stev. 45.

Murska Sobota, 15. nov. 1956

Cena din 10.—

XI. seja okrajnega ljudskega odbora Murska Sobota Več sredstev v družbenih skladih - večja je naša odgovornost

Poročilo o problemih izvajanja letošnjih gospodarskih nalog in predvidevanja gospodarskega razvoja v prihodnjem letu — Za pravilno trošenje družbenih sredstev smo odgovorni pred javnostjo — Ne čakati nobenih direktiv.

Predčerajšnjim je bila v sejni dvorani OLO v Murski Soboti XI. seja obenh zborov okrajnega ljudskega odbora. O problemih izvajanja gospodarskih nalog v okraju je govoril odbornikom podpredsednik OLO tov. Bogo Verdev.

V poročilu je bilo rečeno, da sredstva sklada, predvsem stanovanjskega, niso bila koriščena tako, kot to pravzaprav želimo z našo družbeno ureditvijo. Privatne gradnje stanovanjskih hišic onemogočajo pravilen razvoj mest, otežkočajo komunalno izgradnjo in neupravljeno ožijo kmetijske površine.

NAS KOMENTAR

Predvsem investicijski programi

V družbenem načrtu za leto 1956 so bili ustanovljeni pri OLO sklad za pospeševanje kmetijstva, sklad za investicije, sklad za ceste, sklad za stipendije, gasilski sklad in gozdni sklad. Pri občinskih ljudskih odborih pa sklad za stanovanjsko izgradnjo, investicijski sklad in sklad za ceste. Komunski ureditev, ki smo jo s gospodarstvu pričeli uvajati z letosnjim družbenim načrtom, je da la okraju in občinam možnost kriсти ta sredstva tako kot narekajo zahteve komune, usmerjene v smislu določenih gospodarskih smernic.

Občinski investicijski skladi naj bi zbrali letos skupno za 158 milijonov 824 tisoč dinarjev sredstev. Do prega oktobra je bilo od tega realiziranih 53% sredstev. Od ustanovljenih sredstev ob tretjem tromeščju, je bilo odobrenih za črpanje 22 milijonov, potrošenih pa samo 13 milijonov 400 tisoč dinarjev. V celoti je bilo doslej potrošenih n. pr. za potrebe obrti, ki jo kreditiramo predvsem iz sredstev občinskih investicijskih skladov, le okrog 5 milijonov dinarjev, kar je nerazumljivo nasprotje napram potrebam o obrti in dejanskimi ukrepi za izboljšanje te gospodarske panege.

Dejstvo, da so dali nekateri občinski ljudski odbori okrog 50% vseh ustvarjenih sredstev o nenašenske sorhe kot posojila privatnikom itd. kaže, da niso razumeli ali pa niso hoteli razumeti bistva skladov. Prav ista podoba je pri stanovanjskih skladih, kjer so dodelili občinski ljudski odbori okrog 40% vseh razpoložljivih sredstev privatnim investitorjem.

Kakor pri občinskih, tako je tudi pri okrajnem investicijskem skladu ob doslej ustvarjenih sredstev v višini 90.6 milijona uporabljenih le za 12 milijonov dinarjev.

To drogo: počasno in neprogramsko koriščenje že ustvarjenih sredstev, kar je pokazala praksa treh tromeščij letos, je lahko dovolj objektiven kriterij za gospodarsko poslovanje v prihodnjem letu. Kakor je pereče opršanje ustvarjanje sredstev po posameznih postavkah družbenega načrta, tako sta tembolj problematični že omenjeni dejstvi. Gotovo bi bil analitični prikaz vzrokov, zakaj je koriščenje sredstev nekaterih skladov tako nizko, poučno predvsem za upravne odbore skladov kakor za člane družbenih organov, ki dajejo s svojim odločanjem žiljenjski ritem vsemu gospodarskemu dogajanju.

Letošnje izkušnje pri koriščenju družbenih sredstev narekujejo torej prednem izdelavo dobrih investicijskih programov, ki jih je treba prideti prihodnje leto pri vseh skladih, da ne bodo izpostavljeni sredstva namenskih skladov tako pogostokrat stihiji, kot so dogaza letos, maroček boda s premišljenim trošenjem prispevala predvsem k splošni krepitvi socialističnega sektorja gospodarstva.

V filovskih goricah

kaj nam skladi pravzaprav pomenujo.

Stanje v okrajnem proračunu je bilo ob koncu tretjega tromeščja naslednje: dohodki realizirani s 67,5%, izdatki pa 64,5%. Uravnoveseni dohodki in izdatki kažejo na skrajno varčevanje. Dohodki proračuna seveda ne pritekajo tako redno zaradi splošno znanih razmer v gospodarstvu, delno pa tudi zato, ker so bili vri nekaterih postavkah nerealno planirani. Kolikor je okraj planiral dohodke previsoko, bo tudi sam nosil vse posledice, če bo to neugodno vplivalo na realizacijo proračuna kot celote.

Občinski ljudski odbori so najeli

doslej 74 milijonov dinarjev kreditov, kar je bilo potrebno zaradi neenakomernega dojaka proračunskega sredstev. Med temi krediti je bilo za 43 milijonov dinarjev brezobrestnih kreditov, ki pa jih je banka pred kratkim odpovedala, tako da bodo morale občine še bolj pospešiti realizacijo svojih dohodkov.

Analiza proračunskega poslovanja pri občinskih ljudskih odborih kaže, da bodo občine realizirale načrti dohodkov do konca leta 95-odstotno. Večji izpad dohodka bo le pri občini Petrovci, kjer so morali znižati dohodnino zaradi toče. Realizirati ne bo mogoče tudi postavke prometnega davka na vino in žganje. Pri ostalih občinah se bodo izpadi pri posameznih postavkah krili z večjim deležem občinskih dokladov.

(Nadaljevanje na 2. strani)

Za uvod k volitvam v osnovne organizacije SZDL: Razpravljam o problemih kraja

V teh dneh se bodo začeli osnovnih organizacij Socialistične zveze delovnega ljudstva priznavati na letne občne zvore in s tem obenem na volitve novih vodstev osnovnih organizacij. Okrajno vodstvo SZDL predvideva še pred krajem tega meseca širše posvetovanje s predsedniki in sekretarji osnovnih organizacij (v občinah); že zdaj pa je izrazeno mnenje, naj bodo posebej množični sestanki oz. redni občni zbor organizacije — in volitve novih vodstev.

Po tem mnenju naj bi na predvolilnih sestankih, oz. občnem zboru, izvedli vse že običajne zadeve, predlagali in tudi osvojili kandidatno listo, nove upravne in nadzorne odbore pa nato izvolili s tajnim glasovanjem.

Vsekakor pa bo treba pred tem zaključnim dejanjem obračuna enoletnega dela SZDL opraviti še marsikaj. Treba bo povsod urediti že osnovne zadeve: članarino, evidenco članstva in ostale obveznosti. Poročila in razprave o delovanju SZDL pa seveda nikakor ne smejo obiti

Srečala sta se v goricah in našla zadnji grozd.

Zajeti je treba celotno gospodarsko področje

Letošnji delovni program Društva ekonomistov v Murski Soboti in v Ljutomeru je precej obsežen. Pri obeh družtvih so ustanovili več sekocij, ki bi naj utrjevale strokovno znanje vseh članov, in kar je še bolj važno: to znanje naj bi posredovalo širokemu krougu ljudi, ki danes sodeluje v organih samoupravljanja.

V M. Soboti je vsega skupaj 52 članov društva. Ustanovljeni sta bili

dve sekocij. Ekonomika in knjigovodska. V ekonomski sekociji pa je samo 5 članov, kar seveda onemogoča delo sekocije vsaj na tako široko zasnovani podlagi kot bi to moreno bilo. Značilno je, da v tej sekociji niso včlanjeni niti gospodarski vedeni iz naših podjetij, niti ljudje občinskega gospodarskega sektorja. Tako ni bilo mogoče realizirati dosenjanega programa. Zanimanje za predavanja je bilo precej slabo, saj je poslušalo in. Krasovca iz Ljubljane, ko je predaval o problemih agrarne ekonomije, komaj 20 ljudi.

Da se Društvo ekonomistov ne more močno uveljaviti, je vzrok tudi v tem, da doslej niso nikoli povabili družstva kot celote k razpravam o družbenem načrtu. Sele letos, ko bodo znane osnove za sestavo družbenega načrta za prihodnje leto, bodo organizirali tudi soboški ekonomisti posebno konferenco z vsemi direktorji podjetij, predsedniki delavskih svetov in upravnih odborov, kjer se bodo pogovorili o določenih smernicah družbenega načrta za prihodnje leto.

Dokaj dobra pa je v M. Soboti knjigovodska sekocija, ki ima redne mesečne sestanke. Organizirali so enodnevni tečaji za knjigovodje, katerega so se udeležili v lepem številu knjigovodje iz trgovskih podjetij, dočim je bil odziv knjigovodij v obrti zelo slab.

V Ljutomeru so predvideli za leto štiri res kvalitetna predavanja in sicer o vlogi in pomenu obrti v razvoju gospodarstva, proizvodnost dela, plače in osebna potrošnja ter sklenanje in izvajanje pogodb v gospodarstvu.

Precej živahno je bilo študijsko delo v knjigovodskej sekociji, kjer so redno vsakih štirinajst dni razpravljali o problemih knjigovodstva.

Ljutomerski ekonomisti so se vključili s svojimi predavanji tudi v izobraževalno delo SZDL. Pripravili so tri predavanja: gozdarstvo in njegov vpliv na razvoj kmetijstva — ing. Jaušovec, vloga zadružništva v našem gospodarstvu — F. Sitar ter proizvodnost dela in plačni sistem — S. Pevcava.

Načelo Društva ekonomistov tako v M. Soboti kot v Ljutomeru je zajeti vso gospodarsko problematiko. Da pa to ni uspelo popolnoma, je mogoče delna krivda na sami obliki dela, delno pa tudi zaradi premajhnega sodelovanja. Tako so murskoboboški ekonomisti bili pripravljeni predavati članom delavskih svetov in upravnih odborov. Ta predavanja naj bi organizirali sindikalni svet. Doslej predavanji se niso mogli izvesti zaradi preslabne organizacijske povezave.

Osnovno načelo Društva ekonomistov, ki bi moral imeti čim širsi krog sodelavcev tudi med samimi neposrednimi prizvajalcemi — članji organov samoupravljanja, je tako delno doseglo svoj smoter, kar pa ne zanika nekaterih uspehov, ki so jih zabeležili v letošnjem letu.

VREMENSKA NAPOVED
od 16. do 25. novembra

V splošnem nestalno in hladno vreme s pogostimi, večji del snežnimi padavinami. Nastop mrza je možen že proti koncu tega tedna, bolj verjeten pa v drugi polovici prihodnjega tedna.

Močnejša izboljšanja, oziroma razjasnitve, ki pa ne bodo trajale več kot 2 dni, pričakujemo ob zaključku tega tedna in proti sredini prihodnjega tedna. Dr. V. M.

Posvetovanje o borbi proti TBC v Murski Soboti:

Odločno proti temu socialnemu zlu

V sredo preteklega tedna se je v dvorani hotela Zvezda zbralo na 60 ljudi, ki so prišli iz raznih, tudi najbolj oddaljenih krajev Pomurja, da se kot člani okrajne komisije za borbo proti tuberkulozi pri Rdečem križu ali pa kot povabljeni gostje, seznamijo z delom komisije in sprejmejo skeple za čim uspešnejšo nadaljnje delo. O stanju, ki ga povzroča tuberkuloza v Pomurju je poročal dr. Amon. V referatu je zanj poleg statističnega prikaza tudi razmerek, ki povzročajo širjenje te bolezni v Pomurju v večji meri kot v ostalih predelih Slovenije.

Tov. Sida Podleskova, načelnik tajništva za zdravstvo pri OLO M. Sobota: »Občine ne najdejo denarja za preventivo, za zdravljenje pa plačujejo milijone...«

Sida Podleskova, načelnik tajništva za zdravstvo pri OLO M. Sobota: »Občine ne najdejo denarja za preventivo, za zdravljenje pa plačujejo milijone...«

soboške bolnice center za rehabilitacijo, toda za to žal ni prostorov, saj niti za večji razmah delovne terapije ni prostora. Bilo je govora

o dveh komisijah, ki bodo delovali pri ZSZ: inv. pokojninska komisija, ki teži za tem, da ne bi več upokojili TBC bolnikov, temveč zahteva njihovo rehabilitacijo odnosno prekvalificiranje in druga komisija, ki bo poiskala zazdravelim tuberonom primerena delovna mesta.

Clanica GO RK je poudarila skrb za otroke, ki jih je treba obvarovati pred bolezni. Tam, kjer žive otroci v ogroženem področju, je nujen odziv. V sporazumu s starši je treba dati otroke v rejon občine Ljude.

Zelo pomembne so besede tov. Grčarja, sekretarja OO SZDL, ki je dejal, da pri svojem delu radi pozabljamo na cilj socialistične družbe, na skrb za sočloveka. Posmanjkanje humanizma in srčne kulture ne more roditi dobrih sadov: Dokler bodo odločale pri sprejemanju na delovna mesta simpatije, srodstva in poznanstva, ne pa sposobnost, bo skrb za zazdravele tuberkulozne bolnike in njih zaposlitve bud problem.

Na našem podeželju niso rožnate razmere, vendar vsega ni kriva revščina, temveč moč navade. Zato je zdravstveno prosvetljevanje važna naloga, ki zahteva dolgotrajno sistematično delo z boljšo koordinacijo med posameznimi organizacijami.

Edini izhod je OZN

Položaj, ki ga je povzročila anglo-francosko-izraelska agresija na Blížnjem Vzhodu se je spremenil iz političnega problema v gospodarski problem zaradi tega, ker je mnogim evropskim državam nanesena velika škoda, njihovi zunanji trgovini. Ker je plovba skozi Sueški prekop onemogočena, je vsa zunanja trgovina z Vzhodom usmerjena po množu dajši poti okrog afriške celine. To se bo odražalo predvsem v zvišanju cen v svetovnem merilu. Poleg tega je ogrožena tudi preskrba z nafto in jo ponekod tudi že omejujejo. Problem ne bo kmalu rešen, kljub temu, da so čete Združenih narodov že na poti v Sueski prekop, da so na poti tja tudi že zahodni strokovnjaki, ki imajo nalogu usporbiti prekop za plovbo pod okriljem Združenih narodov.

Vse to, kar se je v zadnjih tednih zdiglo ob Sueškem prekopu pa z umikom izraelskih čet in s pomiriličnim stališčem anglofrancoskih politikov in vlad, ki morajo popuščati pod pritiskom javnega mnenja znotraj meja svojih dežel in vsega sveta, še ni poravnano. Francosko gospodarstvo je zaradi vojne v Severni Afriki, ki se nazadnje odraža v spopadih v Alžiru, zelo oslabljeno, da ne govorimo še o vsem drugem, kar je prav tako neprijetno. Preplah in zmedo, ki se zadnje čase zlasti v Parizu stopnjujeta na znanilca slabega in tega ne morejo prikriti niti desničarski izbruh zoper francosko komunistično partijo, ki sama na sebi ne predstavlja nič vzpodbudnega za francosko delavstvo, vendar predstavlja silo, v katero je treba vsaj v parlamentu računati. Ne pomaga pa tudi ne napad na OZN in zahtev po reviziji ustanovne listine z motivacijo, ki jo razčlenjujejo, da je treba velesilom omogočiti vpliv v skladu z vlogo, ki jo imajo v svetovnih problemih in da male države nimajo pravice z velikim številom svojih glasov ovirati velesile v njihovih upravičenih korakih. Že samo to dejstvo je zelo žalostno spričevalo za socialistično vlado Francije. Podobno se počuti tudi Eden v svoji konservativni vladi. Niti misel na izgovor, ki bi moral učiniti, namreč, da je bil pohod na Sueški prekop

Zmagal je Eisenhower

V ameriškem volilnem boju za predsednika je zmagal Eisenhower in z njim Nixon. Tokrat je Eisenhower dobil dva milijona več glasov kot pa kandidat demokrata Stevenson. Vsekakor je Ikeju pomagal poseg v zunanjosti politiko, ko je ob sodil agresijo na Blížnjem vzhodu in odklonil sovjetski predlog, naj bi na prizorišče spora poslali obe velesile vojno mornarico. Gotovo zunanja politika tukaj ni odločala. Zanimivo pa je, da je zmagal Eisenhower pravzaprav sam, kajti v Kongresu imajo demokrati večino.

Kako bo v Ameriki ob tej kombinaciji, je zanimivo oprasanje. Zanimivo že zaradi tega, ker je skrajno desno krilo demokratske stranke bolj desničarsko od republikanske sredine, republikanska levoica pa je na prednjeja od demokratske desnice. To pomeni, da bosta odločali v Kongresu demokrata in republikanska levoica ob opoziciji desnih kril obeh strank. Bolj kompromisne rešitve res ne more biti.

Razmere na Madžarskem se normalizirajo

Na Madžarskem se po zelo težkih in tragičnih dneh življenja na posled normalizira. Napis, kajti teh vesti smo sprejemali od budimpeštanskega radia skozi vso to dobro preobito tudi takrat, ko so se boji stopnjevali. Posledica tega viharja, ki se je začel z dobrimi nameni in se je zaradi šibkosti komunistov in slabosti vlade Imre Nagyja spremnil v vodorazna, je obupen položaj prebivalstva, ki se lahko reši gladu in strašne bede le s pomočjo vseh socialističnih dežel, ki že posiljajo madžarskemu ljudstvu živila, gradbeni in drugi material. Jugoslavija prispeva pomoč v vrednosti 150 milijonov dinarjev. Pomoč je glavno kar potrebuje madžarsko ljudstvo. Obenem pa tudi preprečitev maščevalnosti in zagotovitev zakonitosti.

Te dni je bilo...

— Posvetovanje predsednikov delavskih svetov, upravnih odborov, predsednikov sindikalnih podružnic in direktorjev podjetij v murskosoboški občini. Razgovarjali so se o samoupravljanju in o sindikalnih občinskih zborih. Posvetovanje sta organizirala občinski odbor SZDL in občinski komite ZK.

— Prejšnji četrtek je bila na občinskem ljudskem odboru v M. Soboti seja sveta za komunalne zade-

pravzaprav akcija s katero so prehiteli sovjete, ki so po vseh tega izvora imeli namen napotiti se proti Suezu.

Izhod iz tega je le eden: čim prej prestesti odgovornost za Blížnji Vzhod na Združene narode in proti temu se vsa ta tragična karavana pomika. Pomirjenje bo prišlo v ta del sveta torej s četami OZN, med katerimi bodo tudi jugoslovanske celine. To se bo odražalo predvsem v zvišanju cen v svetovnem merilu. Poleg tega je ogrožena tudi preskrba z nafto in jo ponekod tudi že omejujejo. Problem ne bo kmalu rešen, kljub temu, da so čete Združenih narodov že na poti v Sueski prekop, da so na poti tja tudi že zahodni strokovnjaki, ki imajo nalogu usporbiti prekop za plovbo pod okriljem Združenih narodov.

Vse to, kar se je v zadnjih tednih zdiglo ob Sueškem prekopu pa z umikom izraelskih čet in s pomiriličnim stališčem anglofrancoskih politikov in vlad, ki morajo popuščati pod pritiskom javnega mnenja znotraj meja svojih dežel in vsega sveta, še ni poravnano. Francosko gospodarstvo je zaradi vojne v Severni Afriki, ki se nazadnje odraža v spopadih v Alžiru, zelo oslabljeno, da ne govorimo še o vsem drugem, kar je prav tako neprijetno. Preplah in zmedo, ki se zadnje čase zlasti v Parizu stopnjujeta na znanilca slabega in tega ne morejo prikriti niti desničarski izbruh zoper francosko komunistično partijo, ki sama na sebi ne predstavlja nič vzpodbudnega za francosko delavstvo, vendar predstavlja silo, v katero je treba vsaj v parlamentu računati. Ne pomaga pa tudi ne napad na OZN in zahtev po reviziji ustanovne listine z motivacijo, ki jo razčlenjujejo, da je treba velesilom omogočiti vpliv v skladu z vlogo, ki jo imajo v svetovnih problemih in da male države nimajo pravice z velikim številom svojih glasov ovirati velesile v njihovih upravičenih korakih. Že samo to dejstvo je zelo žalostno spričevalo za socialistično vlado Francije. Podobno se počuti tudi Eden v svoji konservativni vladi. Niti misel na izgovor, ki bi moral učiniti, namreč, da je bil pohod na Sueški prekop

njenih voditeljev. postal je celo laburistični poslanec neke londonske četrti. Kljub temu, da je ostal svetnik do 1947. leta, je le prišel v spor z laburisti že 1959. leta. Ostro je napadal britanski kolonializem, kot nemški imperializem.

Krišna Menon je v tridesetem letu dobil polnomočje indijske kolonialne vlade na Cejlone, kjer je bil star štiri leta, potem pa je dobil specjalno misijo na Zanzibar, v Keniji in Ugandi, kjer je zastopal interese ogrožene indijske mladine. Potem je dobil opolnomočje za Kitajsko in bil vmes še indijski delegat na ustanovni skupščini Združenih narodov v San Franciscu. Po pridobitvi neodvisnosti Indije je bil dodeljen za člena komisije Združenih narodov na Koreji, ki je bivala v New Yorku. 1952. leta je Menon bil že ambasador v Moskvi namesto Vidjaje Pandit, nato pa je bil postavljen za šefu indijske delegacije v svetovni organizaciji.

Ker pa se je Indija tako mogočno uveljavljala v svetovni politiki, kot zagovornik miru, je Krišna Menon, desna roka Nehruja, bil letos imenovan za člena ožrega ministraškega sveta Indije. On je minister brez portfelja, tod u več je po svečetu kot doma, vedno z miroložnimi in konstruktivnimi oredlogi. Njegovo posredovanje je bilo marsikie važno, tako v Indokinji in na Koreji in nazadnje v zadevi Madžarske. Povsed je imel glavno vlogo v skladu z zakoni česa. Zdaj je Menon star 58 let. Njegova miroložna prizadevanja bodo ostala neizbrisno zabeležena v zgodovini.

Kako bo v Ameriki ob tej kombinaciji, je zanimivo oprasanje. Zanimivo že zaradi tega, ker je skrajno desno krilo demokratske stranke bolj desničarsko od republikanske sredine, republikanska levoica pa je na prednjeja od demokratske desnice. To pomeni, da bosta odločali v Kongresu demokrata in republikanska levoica ob opoziciji desnih kril obeh strank. Bolj kompromisne rešitve res ne more biti.

Zdravi ljudje - velika prihodnost

Pomurje se zoperstavlja tuberkulozi

Vzroki širjenja tbc so v zaostalosti prebivalstva, v nizki zdravstveni zavesti, v socialnem sestavu prebivalstva, v prenaseljenosti, v problemu sezonskih delavcev, ki jih je s še tako skrbno pripravljenimi zdravstvenimi akcijami le težko zanjiti v večini, vseh pa nikdar, a prav često obolejava in širijo bolezni po domovini. Tudi cigani večajo število obolenj, saj je med njimi sorazmerno mnogo bolnih, čeprav je umrljivost majhna. Neugodne razmere, zdravstvena nepravilnost, ljudi, nepravilna, vse preveč enostranska prehrana brez potrebnih vitaminov in beljakovin — to pa še večilo obolenj.

Med težave je šteti tudi oddaljenost nekaterih obmejnih krajev od dispancerja v M. Soboti, katerega področje je itak preveliko: obsegajo polovico okraja, medtem ko so za ostalo polovico okraja trije dispancerji. Zaradi oddaljenosti prihajajo ljudje na pregledne nereno in dogaja se, da odkrijemo obolenje prepozno, ko je nemogoče zdravljene tudi z najmodernejsimi sredstvi.

Vsi štiri dispancerji so opravili v prvih polovici leta 12.000 pregledov, pri čemer so odkrili 200 svežih obolenj, tako da imamo se

daj v okraju registriranih 1262 tbc bolnikov, od tega okrog 1000 pljučnih, kar daleč presega republiško povprečje.

Za zdravljene bolnikov, ki jih je v raznih bolnišnicah in zdraviliščih dnevno okrog 150, gre letno 55.000.000 din, pri čemer ni štetna gospodarska škoda zaradi izpada teh ljudi iz proizvodnje. To in pa zdravila bolnikom, ki se zdravijo doma, in vzdrževanje dispancerjev poveča izdatke na preko 220.000.000 dinarjev.

Ce odkrijemo bolnika v začetnem štadiju, se stroški znatno zmanjšajo, zdravljene se skrajša, izgledi za ozdravljenje so znatno večji. Iz istih razlogov je tudi fluoroografska akcija finančno »opravljena«.

Sredstva, ki jih daje skupnost za zdravljene, so torej ogromna. V starji Jugoslaviji je bila borba proti tbc navezana v glavnem na privatno iniciativo. Vladajoči krogi se niso ukvarjali s tem problemom, čeprav je tbc splošno-družbeni, zelo pereč problem. Danes pa imajo naši bolniki vso možnost, da se zdravijo brezplačno in še se dogaja, da nočno priti v bolnišnico, če da nimajo časa za zdravljene.

Pri vrsti nalog, ki nam jih nalaže borba proti tbc, pa bi morale sodelovati vse množične organizacije od RK, DPM, ZZD in vse do sindikatov. Zlasti važna je skrb za otroke, ki jih je treba s predavanji in filmi poučiti o osebni higienci, o zdravju načinu življenja in o tbc kot bolezni. Omogočiti je treba mladini delovanje v telesnovzgojnih društvinah in pri tabornikih.

Za boljšo prehrano otrok je nujno potrebno ustanoviti še več mlečnih kuhinj, ustanavljati šolske kuhinje, vendar ne smemo togo pričakovati pomoči le od zunaj, ko bi vendar z malo dobre volje lahko našli dovolj sredstev doma.

Okrepiti je treba patronažno službo

Centri, ki naj bi usmerjali vse delo, so protituberkułozni dispancerji, ki naj bi razširili svojo dejavnost še na sistematične pregledne delovnih kolektivov in šolske mladine. Počaščati je treba patronažno službo in v namen usposobiti aktivistke za prostovoljno patronažno službo. Aktivistke naj bi tudi bile socialni delavci, ki bi na terenu reševali socialne probleme tbc bolnikov.

Vzročna naloga je tudi skrb za zdravje bolniške, ki se le težko zaposli. Mnogi od njih zaradi zmanjšane delovne zmogljivosti ne morejo več opravljati prejšnje službe. Za take bi se moral zavzeti sindikat, da bi v podjetju, kjer so zboleli, dobili primereno zaposlitev. Po

sebne težave so pri nekvalificiranih delavcih, kajti ti res več ne morejo opravljati težkega dela. V okviru delovne terapije, ki jo uvajajo v vseh bolnišnicah za tbc, se taki bolniki usposabljajo za lažja ročna dela, s čimer se lahko za silo preživljajo.

Razširjajmo zdravstveno prosvetlo!

Tudi počitniške kolonije so ena od oblik naše skrb za zdravje otrok. Lep zgled dejavnosti nudi Društvo prijateljev mladine v M. Soboti in Lendavi, saj so sami omogočili letovanje za 2 večji skupini otrok. Se posebna skrb naj bi večala otrokom, ogroženim po tbc.

Tbc je še v precejšnji meri bolezna, ki jo povzročajo nepravilnost in slabe higienske razmere.

Tu nas čaka še mnogo dela: očistiti zanemarjene hiše in dvorišča, urečati slaba gnojiva in straniča ter odtok umazane vode in gnojnice,

saj so gnojiva in obcestni jarki poniekod pravo leglo bacilov. Vse to so naloge, ki jih bo treba rešiti vsaj v Tednu čistoće, če ne prej. Starcem in bolnikom, ki si ne morejo sami očistiti stanovanj, naj pomagajo aktivisti RK. Za to niso potrebna denarna sredstva, le malo dobre volje moramo imeti.

Posebna naloga naših žena je izboljšanje sestave naše prehrane.

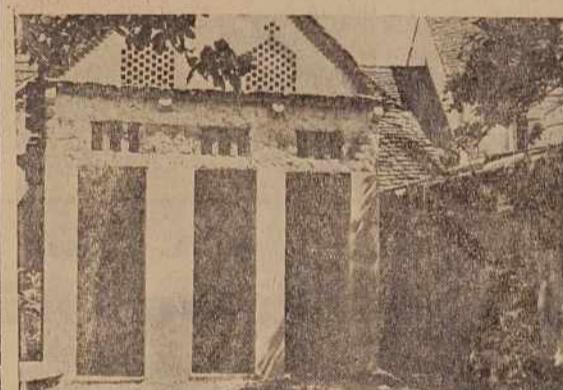
Skrb za to so prevzele žene-zadružnice. Na posebnih tečajih so se naše žene naučile vlagati zelenjavje in sadje ter pripravljati sadne slike.

Tudi alkoholizem predstavlja hudo zlo, saj je često povzročitelj tbc.

Bolniki alkoholiki so naibolj nedisciplinirani in sejo največ jetike okrog sebe.

Zato morajo protituberkułozne sekcije tesno sodelovati s protialkoholimi, da podprejo njihovo prizadevanje za ustavljanje zajtrkovalnic in brezalkoholnih restavracij. Že šolski mladini pa je treba posredovati primerno društveno delovanje in izživljanje.

Velik odstotek tbc gre na račun tega, da marsikdo od delavcev in uslužencev 8–10 ur ne zaužije nič toplega ali pa sploh ničesar. Lene usnehe smo dosegli že s tem, da »Mura«, TMP in Tov. mesnih izdelkov dajejo svojim delavcem tople malice. Problem pa je še prehrana delavcev na naftnih poljih.

Gornja Radgona je dobila v zadnjem času pomembno pridobitev: zdravstveni dom. Sicer je bil nekako na papirju že prej, sedaj pa ima svojo stavbo in prostore v bivši glasbeni in vajenški šoli. Vsi prostori imenovani so adaptirani in prenovljeni v lčne sobe, v katerih ima sedaj zdravstveni dom na razpolago dovolj prostorov, ki jih je prej tako pogrešal. V obnovljeni stavbi je našel torišča svojega dela protituberkułozni dispancer, ki ga v veliko vremenu vodi dr. Kline iz Radenc: v njej ima svoje prostore splošna ambulanta, ki se je stiskala prej v skromni sobici tukajšnjega zdravnika dr. Repiča; v obnovljene

karno in obširno vinogradniško gospodarstvo. Vsega dela vsakokar ne bi opravil le en zdravnik. Zato je občina namestila še enega zdravnika, mladega tovariša dr. Zibrika, ki bo opravljal tudi posle sanitarnega inšpektorja. Kljub temu bosta imela oba zdravnika dovolj in še preveč dela, saj je radgonska občina dovolj velika.

Radgonski občani so vsem ustavljani, ki so poskrbeli za nov zdravstveni dom, hvaležni, saj bo po svoje poskrbel za delovno storilnost občanov in očuval marsikdo terega pred bolezni.

Nadzorovanje tbc gre na račun bivalstva, med problemi, s katerimi se ukvarjajo osnovne organizacije SZDL, so vsekakor tudi knjižnice, delo z mladino in podobno sodelovanje s SZDL. Razumljivo pa je, da bodo letni zbori v poročila • dosedanjem delu življenske le • primeru, če bodo plod kolektivnega dela in objektivne ocene vseh dogovkov po celotnem odboru in če bodo v njih vidna prizadevanja vseh društev in posameznikov.

Nič manj važna od gornjega pa je tudi izbira kandidatov za nova vodstva. Stremeti je treba za tem, da bodo v njih kar naibolj pravilno zastopani vsi sloji prebivalstva, posebno pa še žene in mladina, na kar kaže slika.

Higiena je osnovno orožje v boju zoper vse bolezni,

zato se moramo boriti proti nečistoti povsod, kjer se pojavlja, najbolj pa v šolah, kjer imajo takšna straniča, kot ga kaže slika.

XI. SEJA OLO

PRISLUHNITI JE TREBA, ZDRAVI POBUDI

(Nadaljevanje s 1. strani)

MLADIM UČITELJEM

(Besede šolskega inšpektorja tov. Bele Horvata)

V vseh občinah Pomurja so bili pogovori z učitelji, ki so letos prvič nastopili na hvaležni, a odgovorni poklic. Pogovori so bili zanimivi in polni poleta in trdne volje med mladimi vzgojitelji. Ze na teh pogovorih so mlađi učitelji spoznali tov. Belo Horvata, našega šolskega inšpektorja, ki je naslovil nānje se to odprto pismo.

Naša socialistična graditev postaja od leta do leta vedno bolj in bolj izoblikovana stvarnost. Tudi na področju šolstva in prosvete se z družbenim upravljanjem v šolstvu pomikajo stvari vztrajno naprej. Zato dobiva šola nov položaj, novo smer v svojem razvoju. Seveda, ker gre tu za duhovne vrednote, ta razvoj ni tako viden in tako ociten kakor je to v drugih panogah, pri materialnih dobrinah. Prvo in drugo pa mora biti povezano, eno ali drugo ne sme zaostajati za našim celotnim napredkom, le tako bodo doble naše duhovne vrednote novo smer – resnično socialistično vsebino.

Učitelj mora že po svoji službeni dolžnosti vztrajno, požrtvovano, predano in vestno delati na razširjanju naprednih duh vnih dobrin, da bo vedno več in več deležnih veje izobrazbe, veče razgledanosti. Saj pomeni socializem tudi to – več in resnične izobrazbe, pomejni tudi več duševnega užitka.

Učiteljeva naloga je, da duhovne vrednote širi in bogati. To je plemenita naloga. S tem ste si na jasnen tudi Vi, mlađi učitelji, in verujemo, da ni nobenega med Vami, ki se ne bi zavedal teh plemenitih nalog. Toda, kakor je plemenita ta naloga, je tudi težka in odgovorna. Težka je za Vas, ker prav gotovo niste našli z vstopom v življenje vse tako, kakor ste si to predstavljali ali kakor so Vam mora to v šolah prikazali. Kdor je med Vami v resnicu našel in dojet svoj poklic, tudi tudi v najtežjih pogojih ne bo odpovedal.

Da so še težki pogoji za učiteljevo delo, je nesmisel zanikati. Taiki težki pogoji za delo v šolah so niže organizirane šole. Resnica je ta: niže organizirane šole so še in jih tudi šolska reforma ne bo mogla odpraviti. Pač pa lahko izboljšamo stanje na teh šolah. K temu delu so svetni za šolstvo že pristopili. Izboljšati pa se da organizacija šolske mreže tako, da sprememimo enoodelčene šole v troddelčne in podobno. Na ta način dobimo manjšje skupine za enega učitelja in tudi manj razredov zdržujočih v en oddelek.

V našem okraju je bilo še pred leti 21 enoodelčnih šol z osmimi razredi. Danes pa imamo sedem enoodelčnih šol s širimi razredi in dve enoodelčni šoli z osmimi razredi. To je znaten napredok. To je tudi najbolj temeljita reorganizacija, to delo bo potrebno še nadaljevati z dotokom novih učnih moči – ne glede na število učencev. V celoti pa se ne bomo mogli izogniti pouku v kombiniranih oddelkih. Mlađi učitelje bi moral pripraviti že na učiteljskih za delo v kombiniranih oddelkih, saj je takih oddelkov v Sloveniji še vedno več kot 30 odstotkov. To je tudi eden od vzrokov, da nekateri mlađi učitelji kmalu popustijo pri svojem delu, četudi so z veseljem vstopili v življenje.

V splošnem pa je izredno razveljavljivo dejstvo, da so letoski abiturienti zelo dobro pripravljeni za praktično delo v razredu. Razen malih izjem, so se vsi novi učitelji temeljito oprijeli dela. V glavnem smo tudi prejšnja leta ugotavljali pri učiteljih novincih mnogo dobre volje do dela, vendar ne v takih meri kakor letos. Prav zaradi tega aperiramo na Vas, vztrajajte pri svojem dobro začetek delu, to delo še poglabljajte in skrbite za svoje nadaljnje izobraževanje v študijskih krožkih. Prav Vi morate prisnati v šolsko delo, v študiju, v izvenšolsko delo novega duha in novega poleta. Mladina je vedno obsojala kar je zaostalo in konservativno. Ostanite še vnaprej pri svojih mladostnih pravicah, le svoje dolžnosti vskladite s svojimi mladostnimi pravicami. Upamo, da ne boste zadeli na takoj napačno sodbo, češ – mnenje mladine ni tehtno. Naspromot! Pričakujemo od Vas čim več aktivnosti in revolucionarnosti, tako pri Vašem poklicnem delu v žoli, v izvenšolskem delu in v Vašem javnem življenju. Ljudi stare

Mlinarjev Janez – ljudska igra, uprizorila dramatska skupina Prosvetnega društva Veržej. Igralci vidite na slike.

Ljudje se zbirajo in pogovarjajo o kulturi

Jesenski večer. Zunaj je precej sveče...

Tako se začenjajo poročila o letnih zborih izobraževalno umetniških in delavsko prosvetnih društv. Članji se zbirajo v šolah, zadružnih in drugih dvoranah. V Soboti pa so se zbrali v dvorani hotela Zvezda. Niti za to ni druge mesta kot v prostorijih restavracije (gostilne). Menda je prav zato (ker so vse podobne konference vezane na te prostore), zbor menil, da je treba zahtevati – tam, kjer o tem odločajo – naj se v prid kulturnemu življenu mesta zapre ena izmed preminogih gostiln in da v uporabo društvi, ki se bori za kulturni dvig našega človeka.

»Zmeriti bi bilo potreben površino prostorov, ki so uporabljeni za pisanje, in površino prostorov, ki so za kulturo, prosveto in pravljeno razvedrilo. Rezultat bi bil porazec.«

Dobra ugotovitev. Toda še nekaj. Zbora se ni udeležil menda nobeden izmed delavcev. In vendar je včlanjenih nad 250 delavcev (polovica).

»Kultura še nikdar ni bila rentabilna!«

Prav gotovo ne. Zato je tudi soboška Svoboda izkazala zgubo. Dramska, glasbena, pevska, izobraževalna, kino in druge sekcije so storile precej. Tudi nekaj gostovanj je bilo. Stiki z ostalimi Svobodami Pomurja so slabii. Zakaj? V ospredju je gledališče. Sobača gostovanje doslej praktično ni mogla sprejemati. Zdaj bo boljše. Gledališče bo v gradu, v bivši kinodvorani. Toda Pomurje zahteva gledališče. To vprašanje so prepustili sodočnosti. Premalo doslednosti! Nihče ni vprašal, kje je denar, ki so ga ljudje že pred leti darovali za gradnjo kulturnega doma, ki je bila zamišljena že pred razpravo o Pomurskem gledališču. Menda gre tukaj za tri milijone.

Citalnica in knjižnica pa imata prostore brez primere. Nikjer v Sloveniji nimajo tako slabih prostorov za knjižnice in čitalnice. Denarja pa tudi ni dovolj. Občina je navajena obliubljati in ne dati. Bolj je ne oblubljati!

Svoboda v Radencih je dokaj močna. Šteje blizu 250 članov. To je polovica števila, s katerim se lahko pohvali soboška Svoboda. Toda ali niso tamkaj člani za vsako ceno? »Je še nekaj delavcev slatinskega podjetja, ki še niso vključeni v društvo,« ie bilo slišati na letnem zboru radenske Svobode. In »nalogi novega odbora je, da pritegne v društvo slehernega delavca in uslužbenca teva podjetja.« Že prav, toda društvo ima velik dolg napram tem delavcem. Dolžno rim je zagotoviti često kulturno-družabno zabavo. Teda bo tudi mladine veliko več v društvu kot je je doslej. V sedmih sekcijah (dramski, pevski, godbeni, izobraževalni, knjižničarski, šahovski in lutkovni) je bilo le nekaj na-

višini, ker je to logična posledica njihovega prepričanja, njihove ideje in vesti. Želimo, da tudi Vi stopite v njihove vrste. Učitelj mora globoko dojeti to spremembu, ker samo tako lahko z elanom, z navdušenjem vnaša nov duh v novo foljo.

Učiteljevo delo je res težko in odgovorno delo. To delo dobiva svojo vrednost šele po praktičnih rezultatih dela. Samo delo dviga človeka in mu daje vrednost pri vsakem poslu, v vsaki stroki. Čim bolj se boste usposobili za svoje delo, tem bolj kvalitetno bo Vaše delo, boljši bodo rezultati. To je pot in edini način, s katerim se bo dvignil tudi ugled učiteljskih vrst med delovnim ljudstvom.

Ce učitelj opravi svoje šolsko delo se tako vestno in je zaprt le med štiri stene, tak učitelj je le učitelj »uradnik« in ne družbeni delavec. Tudi tu lahko prinašate na naše šole nov duh, novega elana in mnogo vedrine.

stopov pevske sekcije, dramske skupine in se katere. Pevska sekcija obsegajo moški, ženski in mešani zbor, toda v Radencih so nastopili samo pred gosti zdravilišča in pred prebivalstvom ob prireditvah in proslavah. Razen tega na nastopu pevskih zborov v Gor. Radgoni, kjer so osvojili prvo mesto, in na Mladinskem tednu v M. Soboti. In uprizoritev igre »Gosposka kmetija« na prostem ter pet predavanj izobraževalne sekcije... V knjižnici pa je 1.131 knjig, toda zanjo je premalo zanimanja...

»Čez leto dni bomo videli, če so tako zgodnji letni zbori koristni, imajo pomisleke v Križevcih pri Ljutomeru.

Res, niti polno leto ni minilo in že so letni zbori. Toda o delu šestih sekcij Prosvetnega društva je bilo mogoče mnogo govoriti. Dramska sekcija je izvedla pet odrskih del in jih prikazala važnosten v enajstkratnih nastopih, gostovala pa je v osmih krajih. Torej je devet-

Calderonova komedija: Dama – Skrat na soboškem odu.

najst dramskih predstav. Potem še koncert moškega pevskega zabora, ki je zdaj ostal brez pevovodje. V Križevcih so nastopili tudi pevci iz Radgone in Ljutomera. Folklorna sekcija pa je ostala le na papirju, ker niso vedeli programa zanj.

»Morda bi ustrezal za vodje folklornih sekcij kratek tečaj,« so pominili.

Knjiznica pa preseneča. Ima le 1650 knjig (kar ni niti malo) in 585 stalnih bralcov. 211 je delavcev, 122 kmetov, ostali pa so nameščenci in dijaki. »Premalo imamo sredstev za nove knjige,« potožijo tudi tukaj, kot skoraj povsod, »od občine dobimo zelo malo, še manj pa od okrajne zveze Svobod.«

Kinosekcija pa je nekaj drugega: v desetih mesecih 34.000 prodanih vstopnic med 2500 prebivalcev Muropolja, torej je vsak izmed teh bil 14-krat v kinu.

Program za prihodnje leto temelji na delovanju dramske sekcije: 4 premiere, 4 gostovanja in ena mladinska igra. V Križevcih bo gostovalo Ptujsko gledališče. Gostovanja Ptujskoga gledališča si Sobača ne more privočiti. Za nima ustrezne odredbe. Žal!

Potem so prejeli štirje zasluzni člani diplome za svoje delo v društvu.

V razsvetljeni sobi v Bogojini. Tudi IZUD. Sami mladi obrazci. Starejši član se je kar pomislil med njimi. Ti mladi pa so »stari« v delu

Aktualni problemi: Naš drugi del življenja

Povojno življenje ima pri nas nekaj izrazitih značilnosti. V prvi vrsti močan industrijski razvoj, povečanje delavskih razredov, povečanje številna intelektualcev v notranjosti. Kulturno življenje je že zaradi tega deležno hitrega in raznovrstnega razvoja; toda vse se je omejilo na dramatiko, folkloru in morda pevsko dejavnost. Pogrešamo pa kulturno zavavo, in ne mislimo, da le-ta postaja iz dneva v dan vse bolj aktualen problem.

I.

Zapažanja za uvod

Kulturno zabavno življenje – življenje po osemurnem delu. Življenje, na katerega smo med podobnimi najbolj pozorni. Prej je imeo prednost kulturno prosvetno življenje, pa tudi fizičko. V vsakdanjost prodira se tehnično kulturno življenje. Vsakršno pa išče vezi s kulturo, nad vsemi pa seveda dominira gospodarsko življenje.

V resnici je življenje samo življenje; več ali manj kulturno, še kar tehnično tudi v Pomurju, dokaj prosvetno in navsezadnjie tu in tam tudi zabavno – ali pa, kadar razmišljamo o poslednjem, se nam to poslednje – zabavno – združi dočasno, ali pa tudi: bolj malo kulturno.

Kulturno zabavo torej. Nič cenjenega in vendar tudi nič utrudljivega. V Murski Soboti smo doživeli že marsikaj kulturnega, če s tem označimo dramatiko, pevske in glasbene koncerne, festival, gostovanja ljubljanskega gledališča, mariborskega veselega teatra. Toda to je bil čestokrat izbruh, nalič vulkanskemu, ki je usahnil. Somo segali morda previško? Zahtevnost po kvaliteti, ki je blizu samo ožjemu krogu in obenem veliki izdatki? Vsekakor: eno in drugo iz večih razlogov ni vedno vsem dosegljivo. Sicer pa tudi navadno »razvedrilo« ni poceni, le da nas po njem običajno boli še glava zaradi izpraznjenega žepa in »mačka«. Kaj počemo? Igramo biljard v gostilni, kegljam v gostilni, poslušamo glasbo ali plešemo v kavarni. Povsod pa smo vezani na brizgance, žganje ali kaj podobnega. Čutimo, da smo potreben razvedrila, in z najboljšo voljo ga isčemo tam, kjer ga pač nekaj je, čeprav vemo, da nam preu prebjanje z neprijetnim okusom v ustih. Delamo osem ur in potem za spremembu popoldne prekvartamo – zopet ob brizgancih, včasih celo za brizgance. Ali je nemara še kaj podobnega?

Mnogi gremo v nedeljo na nogometno igrišče, se ogrevamo, razvne-mamo in podredamo psihozi množice navijačev in naposled ne vemo več o ničemer drugem govoriti kot – o nogometu! Neinformiranost s področja nogometu postaja za mnoge simptom nekulturnosti, odklanjanje nogometu pa znak čudaštva. Tako moraš proti volji in lastnemu zadovoljstvu presti nezanimive zavesne nogometnih ugibanj in slavospevov. Ob določenih dnevih gremo še v kino, ne da bi vprašali za naslov filma, saj posebne izbiro tako ni, na konferencah in sejih, ki so včasih tudi v nedeljo predpoldne, pa smo raztreseni in zdolgočaseni, ker smo se že odvadili govoriti o smiselnih stvareh dovolj smiseln in zato spremljamo dogajanje le v odlomkih kot pokvarjen radijski prejemnik, zraven pa se trudimo ohraniti moder izraz obličja, ki naj opravičuje našo prisotnost.

In končno, če smo siti tega tavanja in iskanja zabave, in se zapremo v družinski krog ali samsko sobico, kjer se skušamo razvedriti z branjem ali študijem, pa dobimo slovesne pusteža in se zares odtrujemo od družbe in družabnosti. Someščani nas potem motrijo kot posebne redki bitiji. Seveda je neizbežna posledica: okarakteriziranje s prognozami. Da, iz dolgočasa postajamo v majhnih mestih strupeni diaognotiki; na bližnjih isčemo takšne ali drugačne simptome, ne da bi razumeli, da so to simptomi malomestnega življenja.

II.

Malenkosti niso malenkosti

Meje kulturnega in zabavnega življenja je zelo težko določiti. Prvemu smo dajali popolno prednost, drugo se je razvijalo samo ob sebi. Kulturno umetniško ali, manj strogo, kulturno prosvetno delo se je širilo (tudi gubilo kvaliteti?), zabavne prireditve pa so ostale brez kriterija. Dnevno srečujemo kritike zabavnih prireditiv od čajank in plesov, do veselih večerov in filmov in knjig s slabim vplivom predvsem na mladino. Toda problema ni mogoče rešiti brez organiziranega oblikovanja kulturnega razvedrila in zabave. Pribadevanja v tem smislu pa je zelo malo. Kulturno umetniške organizacije običajno niti ne kažejo smisla za zabavo poleg umetnosti. Posamezniki pa odklanjajo vse, kar je kolikaj zabavno in žanrsko – so pač samo za klasično, pa naj bo to glasbeno, gledališko ali kakršno kolik že, seveda, izrazito umetniško delovanje: torej na visokem, niti ne več širokem kulturnem, pač pa umetniškem nivoju.

Vendar: želimo si kulturne zabave v vsakdanjem delovnem življenju. Kritiziramo. Vemo, da nam društva in klubi ne dajejo tudi zabave, kakršno potrebujemo. Čutimo, da nismo neskladne med primernimi družabnimi in neprimernimi gledališčnimi izživljanjem. Oboje je ozkočirno in ne zadošča. Kritiziramo, ker je to lažje od pomoči. Včasih ne vemo kako pomagati in si zato ne upamo pomagati, upamo pa ugotovljati, da to, kar je, ni zadovoljivo.

Kritiziramo, toda samokritično. Zaprosili so nas, naj sodelujemo. Je namreč skupina, ki si prizadeva, toda ne ve kako je treba delo opraviti. Vi ste zaprošeni, naj delo ocenite. Ker ste nad njimi v znanju, razgledanosti in družbeni veljavi, jim sporočite, da za to niste razpoloženi. In vas, ki imate motor in ste na vasi doktor (učen in zato nadvise sposobni) so zaprosili naj jim pripeljete film, ki čaka v Soboti, ker ga je podjetje za izposojevanje filmov z zamudo odsposlalo. Zahvalevali ste 1200 din plačila, za stroške morda do 300 din. Odklonili ste uslužbo prebivalcem, ki le ob nedeljah prihajajo v kino s treh dolgih hribov.

Prijatelji mladine! Nekoč je bilo v mestnem parku otroško igrišče. Prerastla ga je trava. Renomirani soboški igralec. Nočete, da bi bilo večne zabeleženo poleg nekoga, ki nima imena. Slobodi se odklonili sodelovanje. S tem ste priznali razliko med ljudmi in ljudmi v našem mestu. Tolazejo se. Niste edini. Vi in vaši somišljenci pa bi lahko ustvarili marsikaj, kar bi bilo kulturno in zabavno hkrati, kajti sposobni ste, najbolj sposobni.

Toda to so malenkosti. Tudi ureditev parka v Soboti je bila malenkost, toda kako prijetno se počutišmo v njem, odkar je urejen. Še boljše pa bi se po

V lendavski zadrugi pravijo:

Ni vedno pravilo!

Prav gotovo ste že večkrat bili na zadružnem občnem zboru in ste slišali natolcevanja na račun nerentabilnosti traktorjev in drugih mehanizacijskih sredstev, s katerimi upravljajo naše kmetijske zadruge. Včasih že kar preveč črno gledamo na ta problem, ki pa ne bi bil problem, če bi racionalno in v največji možni meri izkoristili mehanizacijska sredstva v kmetijstvu.

V lendavski kmetijski zadrugi so nam postregli s podatki, ki kažejo na pravega zajca v grmu.

Tudi v našem primeru ne bomo mogli mimo ugotovitve: v prvem polletju je strojni odsek zabeležil okrog pol milijona din zgube!

Zguba, ki je bila v glavnem posledica slabе sezone, pa so sedaj že odrinili v preteklost. Pomikajo se k rentabilnosti, ki jo bodo lahko izkazali v letni bilanci.

V zadrugi imajo tri traktorje, dve mlatičnici (eno nameravajo še kupiti), motorno škropilnico in pet ročnih škropilnic. Mlatičnica »Zmaj«, s katero so bili zadružniki še posebno zadovoljni spričo dobrih storitev pri mlačevi, ima tudi napravo za mlačev detelje. Traktorji imajo poleg plugov tudi brane. Se letos si bodo omisili traktorsko škropilnico.

Z inventarizacijo zadružnih strojev smo skoraj resa pri kraju in je naštevanje morda umestno samo v toliko, kolikor je to potrebno za dokazovanje, da se v lendavski zadrugi resno trudijo tudi na tem področju.

Pri uporabljanju strojev pa so naleteli na težave, ki jih ni moči lahko prebroditi.

Težišče je, da bi stroje uporabljali izključno za kmečka opravila, čemur so tudi namenjeni. V sedanjih razmerah pa je to skoraj nemogoče. V lendavski zadrugi pravijo: v času največjih kmečkih opravil (oranje in mlačev) so nam trije traktorji mnogo premalo, saj bi jih lahko stodostotno zaposlili tudi šest, toda ko je sezona mimo, smo prica obratu za 180 stopinj; ali naj pustimo traktorje stati v mlaki nerentabilnosti, ali pa naj jih uporabljamo za druga uslužnostna dela.

V lendavski zadrugi so se odločili za drugo pot. V sezoni oranja in mlačeve so bili traktorji polno zapošleni. Povpraševanje za storitvami je dokaj preraslo ponudbo. Mlatili so z dvema svojima in eno najeto mlatičnico. Ob koncu mlačeve so nahtali okrog 300 stotov mlatičniške merice.

Podobno je bilo tudi pri oranju, vendar s to razliko, da bi lahko s traktorji mnočo več opravili in zaslužili, če jih ne bi motila drobljala struktura zemljišč in skrajna razdrobljenost parcel. Večkrat so orali celo take njive, ki jih spričo majhne ožine niso mogli po-

v naših krajih uporabljamo dovolj traktorskih priključkov, ki jih sicer imamo na razpolago. Odgovor je domala nikalen. Tudi v lendavski zadrugi se s tem niso mogli kdaje kaj povzeti. Njivo so branali le redkokje. Za vzročje navajajo:

strank. Z njimi navažajo tudi gražmo na ceste. Močno se je že uveljavilo načelo, da mora traktor delati letno najmanj 2.000 ur, kolikor je pri sedanjih kalkulacijah potreben za njegovo rentabilnost.

Lendavski primer je prav gotovo poučen tudi za druge zadruge.

Vsi stroji je pridobljeni za kmetijsko zadrugo.

je, da na branjanje nismo mogli resno mislit, sicer ne bi zmogli vseh naročil za oranje. Tako v Lendavi. Kako pa je z drugimi priključki, ki bi zaposlili traktorje izven glavnih sezon oranja in mlačeve? Tudi o tem bi bilo vredno razmišljati.

V lendavski zadrugi pa so si po-magali tako, da so, ko je zmanjšalo poljskih in drugih kmečkih opravil, dобра zaposlili traktorje v prevozništvu — tako za potrebe trgovine, kot odkupa in drugih

saj očitno dokazuje, da postaja stroj vedno bolj iskan pomočnik za našega kmeta — zadružnika in hkrati vse očitnejši znanec ekonomiske moći in prestiža določene zadružne organizacije. Od njegove vsestranske uporabe in smotrrega izkoriscenja, prvenstveno v kmetijstvu in šele potem v druge name-ne, pa sta odvisna tudi njegova rentabilnost in praktična vloga v našem dokaj zaostalem kmetijstvu.

Ob času, ko iz naših sadovnjakov pospravimo tudi zadnje sadje, bo vsak dober sadjar ugotovil, kakšno sadje in koliko so mu ga dala posamezna drevesa. Pri takem pregledu so ugotovitve, kaj različne za razno dreve. Poleg dreves, ki so dala mnogo dobrega pridelka, je tudi mnogo takih, ki nas niso zadovoljila. Nekatera sicer dobro rastejo, rodijo pa zelo malo ali splošči. Druga zopet dajejo droban sad. Sadje sladkega okusa ne sprejemajo. Preveč je tudi manj vrednih zgodnjih sort, ki jih sada trgovina zelo težko spravi v denar. Sort pa imamo sploh preveč. To prinaša zadni trgovini resne težave in jo sili, da prodaja največkrat mešano sadje ali sadje raznih sorte — razume se, mnogo bolj poceni kot sortirano sadje.

Zivinorejec kaj hitro izloči iz hleva vsako jalovo ali drugač manj vredno kravjo. Sadjarji pa trpimo v svojih sadovnjakih jalovo dreve in dreve slabih sort ter prav nič ne ukrenemo za izboljšanje, kljub temu, da nam nekatera drevesa dajo 150 do 300 kg dobrih plodov, slabja pa le kosaro sadja, ki ga lahko uporabimo samo za prešanje.

Precepljanje je važen ukrep, s katerim lahko mnogo popravimo. Dreve, ki ni prestaro in tudi drugače dobro raste, je moči precepiti. Že tretje leto po precepljanju nam tako dreve začne redno roditi. Precepljanje je bolj uspešno pri mlajšem drevi, praksa pa nam je pokazala, da lahko s prav dobrim uspehom precepiamo tudi 40 in več let stare jablane. Delo je enostavno in se ga lahko brez posebnih težav priredi vsak sadjar. V naših sadovnjakih bi morali precepiti vsaj 25 odstotkov sadnih dreves.

Prav sedaj, ko smo še zadovoljni s pridelkom posameznih dreves in ko sta še sveža jeza in nezadovoljstvo spričo slabega pridelka muhastih dreves, napravimo načrt za precepljanje tega dreva. Delo pa bomo opravili v prihodnjih spomladini. Če imamo v sadovnjaku sorte, ki so nas vsestransko zadovoljile in so

tudi v krajevnem sadnem izboru, bomo cepiše vzel kar doma. Sicer pa jih bomo dobili pri sosedu, ki ima tako dreve. Režemo jih že proti koncu zime — februarju.

Tě dni bodo kmetijske zadruge sestavljale svoje delovne programe za leto 1957. Naj ne pozabijo tudi na tečaje za precepljanje sadnega dreva! To delo naj postane množično opravljeno naših sadjarjev. Povabimo tudi kmečko mladino, naj tek-

Kmetje Velike Polane

na novi poti kmetijstva

Mnogo razpravljam o Ljudski tehniki in njeni vlogi v sodobnem življenju, toda menda ne vselej na pravem mestu in pred pravimi poslušalci in morda tudi preveč načelo. Akcije pa je premalo, preveč praktičnih posegov v življenu. To potruje veliko zanimanje prebivalstva Velike Polane za pričevanje društva Ljudske tehnike, ki se je uveljavilo v tamkajšnjem kmečkem življenu v sodelovanju s kmetijsko zadrugo. Zanimivo je, da so se najprej včlanili odrasli in preudarni kmetovalci, da je mladinec samo eden izmed članov in da zato oblikujejo poseben krožek za mladino, ker mladinskega aktiva v vasi ni.

Vsebina dela društva je zajeta predvsem v pospeševanju kmetijstva. Izvedli so nekaj zelo zanimivih in dobro obiskanih predavanj iz kmetijstva. Takšnih predavanj kmetijsko nadaljevalne šole niso

uspele pripraviti. To pa zategadele, ker teoretične vzgoje niso umele povezati s praktičnim delom. Članji društva so namreč izvršili nekaj zanimivih poskusov s sajenjem krompirja, koruze in poskušili z umetnimi gnajili. pridelek je bil zaradi tega enkrat večji kot od starih sort. Kmetijska zadruga je tako uspela s prodajo kvalitetnih vrst semen. Samo pri pšenici U-1, ki se jo tudi poskusno sejali, se je izkazalo mnogo večji hektarski donos (27,5 q) napram domači pšenici (19,5 q), pod istimi pogoji obdelave zemlje.

Društvo Ljudske tehnike v Veliki Polani pomaga kmetijski zadrugi uveljavljati uporabo strojev v kmetijstvu, uporabo umetnega gnojila in pravilno uporabljati škropivo za sadno dreve. Škropljenju sadnega dreva so se namreč kmetovalci zelo upirali zaradi tega, ker je bilo delo često nestrokovno opravljeno in škropivo ni bilo pravilno razredčeno. Prav tako so ravnali z umetnim gnojilom, kar je imelo za posledico škodo in ne korist na predelku. Po uspešnih škropljenjih in gnojenjih je bilo to koristno delo s še bolj koristnimi sredstvi spremiljivo že za veliko večino kmetovalcev vasi.

Podobno kot ostali prebivalci Velike Polane, se seznanajo s sodobnimi metodami gospodarjenja v kmetijstvu tudi šolski otroci v posebnih krožkih. Sola ima celo svoj vrt, kjer se otroci seznanajo s povrnilastvom, čemur v Pomurju ne posvečamo dovolj pozornosti. Predvidena pa so tudi predavanja in posneje poskusi v elektrostrojništvu, kar je postal aktualno še le te, ko se enemu izmed tamkajšnjih živinorejcev pripetila nesreča: narredil je žično ograjo okrog pašnika in jo napojil z izmeničnim tokom 220 V, ki mu je ubil kravo.

Poleg vsega tega imajo v načrtu skrb za smotrno in praktično ureditve gospodarskih poslopij, hiš in dvorišč, čemur v Pomurju nič ne odmerja pomembnosti, ki si jo te vprašanje zasluži. Med načrti je tudi traktorski tečaj in še več manj pomembnih del bodo opravili. Tako opravlja to društvo pomembno vlogo v tehnični vzgoji prebivalstva, kar utegne koristiti predvsem sezonske vasi.

Pripravimo se pravočasno za precepljanje sadnega dreva

Proizvajalna zadružna zveza v Turnišču?

Predstavniki kmetijskih zadrug iz lendavske in beltinske občine so se na nedavnjem posvetovanju spoznameli, da bodo za njihov okoliš ustanovili Proizvajalno zadružno zvezo s sedežem v Turnišču, ki je nekako v sredini tega izrazito kmetijskega ozemlja.

Osnovni problem pa so kmetijski strokovnjaki — menijo pobudniki te odločitve v pripravljalnem odboru za ustanovitev zveze — kajti brez njih ne bo moglo združenje kmetijskih zadrug opravljati niti svojega osnovnega poslanstva v kmetijstvu.

Prof. Ante Obuljen

Varovanje jesenske in zimske vlage v zemlji

Izredno hladen februar, zelo deževnata maj in julij, dolgotrajna suša od avgusta do novembra — vse to je bilo značilno za vreme tega leta. Ko bomo ocenjevali povprečne letne vrednosti, tedaj bomo ugotovili, da se tako za temperaturo kakor za padavine zelo malo razlikujejo od takoimenovanih normalnih vrednosti. Zato čakajo, »normalno leto« zapadamo v vremensko odvino, a tako pojmovanje nam prinaša več škode, kot nam je pravzaprav napravijo vremenske razgode.

Naše območje se spričo izrednega položaja, odlikuje po raznovrstnih klimatskih razmerah. Ta raznolikost pa nam prinaša ogromne potencialne možnosti za plansko

Nič več jih ne rabimo — grozdje je že porabno in spremenjeno v mošt.

je lažje prodati in imajo tudi mnogo boljšo ceno — tako na domačem, kakor inozemskem trgu.

Franček Stanjko

skim delavcem, ki zaradi pomanjkanja kvalifikacij ne morejo pričakovati ugodnega zasluga v sezonskem delu.

Novo proizvodno leto začenjamamo z znanim primanjkljajem vode v tleh. Izkusnje zadnjih desetih let pa nam dokazujejo, da je jesenski in zimski višek vlage v tleh odločilnega pomena za razvoj ozimnih posevkov v prihodnjem vegetacijskem obdobju in večje pridelke v naših zitorodnih okoliših.

V katastrofalnih letih 1952 in 1954 je jesenski in zimski višek vode v tlu znašal v večjem delu naših zitorodnih okolišev samo okoli 10 mm, medtem ko je v rodnih letinah znašal od 150 do 200 mm. Sprito tega se našim pridelovalcem, zlasti s kmetijskim zadrgam in poslovstvom v prizadevanju za povečanje in stabiliziranje donosov vsiljuje uporna borba, da bi v pozni jeseni in pozimi ohranili v zemlji čimveč vlage od prirodnih padavin. Posebno je važno, da ohranimo čimveč snega, ki bo ležal na zemlji, da bo lahko zemlja pri njegovem kopnenju vpliva vsoči čimveč o količino vode. Vsaka in najmanjša količina vode, ki se v jeseni in pozimi konzervira v zemlji, je odločilna posledica za razvoj ozimnih posevkov in pripravo spomladanske setve. To je mogoče doseči z enostavnimi ukrepi in ranim obdelovanjem zemlje ozimoma primernim urejanjem malih brazd in kanalov. Lahko uresničljive in zelo cenene ukrepe običaj-

no zanemarjamo, čeprav nam prinašajo velike koristi. Vsak propust, ki povzroča izgubljanje jesenske in zimske vlage v tleh, se močno masečuje pridelovalcu.

V lendavski občini z davki v glavnem na čistem

Do konca septembra so zasebni davkopalcevci lendavske občine izpolnili 80 odst. časovno odmerjenih davčnih obveznosti (davek od dohodnine, davek na promet in takse). Od dosedanjih predpisanih akontacij dolgujejo samo okrog 3 milijone din. Med obrtniki pa je tudi nekaj lanskih zaostankarjev.

Letos so v občini zabeležili skupaj 452 rubežev. Dražbenih oklicev je bilo 224, do prodaje dražbenih predmetov pa je prišlo samo v devetih primerih.

Precejšen izpad davkov in s tem tudi občinskih proračunskih dohodkov so zabeležili v Dobrovniku in bližnji oklici, kjer so neugodne vremenske razmere zelo zmanjšale narodni dohodek prebivalstva. Precej davčnih obveznosti so odpisali, pa tudi pri izterjevanju niso bili upravičeno tako dosledni kot drugi.

Za plačilo - dobro delo!

Sicer ne prav iz Križevcev pri Ljutj. temveč iz okolice. Nekateri ljude namreč pritožujejo nad delom dimnika. Tako trdijo: »Ce moramo plačevati prispevek za čiščenje dimnika, je dolžnost dimnika, da očisti dosledno vse dimnike, kajti kdo bo kriv, če pride zradi tega do požara —«.

V LENDAVI OBNAVLJAJO PLINSKO NAPELJAVO

V Lendavi in okolici so plinske cevi že dotrajale in zategadeljajo proučajo plin; grozila je nevarnost,

da bodo morali prenehati preskrbovali prebivalstvo z razmeroma ceneno kurjavo — zemeljskim plinom. Prizadetih bi bilo skupaj 1050 gospodinjstev.

Težko pa je za denarna sredstva, ki bi jih bilo potrebno investirati za obnovno plinsko napeljavo. Občinski činitelji so potrkali na številna vrata, da bi dobili nujno potrebnih devet milijonov din, in dozakovali rentabilnost investicije:

če računamo, da bi vsak gospodinjstvo potrebovalo za zimo povprečno 6 prost. metrov drv in 1 tono premoga, kar znaša po sedanjih cenah kurjavo za vse mesto okrog 22 milijon din, potem je kot na dlanu, da bi bodo investicije zelo kmalu povrnile, razen tega pa bodo prebivalci kurili mnogo ceneje. Tudi

Ustrelil je šestletnega bratca

V četrtek, 8. novembra je 9-letni Geza Lepoša iz Sercerjeve ulice v M. Soboti z ocetovo lovsko puško po nesreči ustrelil svojega 6-letnega bratca Dragu.

Po izpovedi otrok sta prišla oba bratca skoraj istočasno domov, starejši Geza iz šole, mlajši Drago pa iz otroškega vrtača. Na domačem dvorišču so se jima pridružili še drugi dečki: 9-letni Franc Topolovec, 9-letni Ervin Kerčmar in njegov 4-letni brat Avgust. Nekaj časa so se skupno igrali. Oba Lepoševa in Topolovec pa so kmalu odšli v stanovanje, kjer je Geza snel s steče očetovo lovsko puško, vzel iz torbe naboj, ga vložil v puško in se obrnil proti bratu Dragu. Tedaj pa je že počilo in Drago se je mrtev zrušil na tla, zadet tik pod očesom. Topolovec je zbežal na svoj dom in svoji materi takoj povedal, kaj se je zgodilo. Geza je v svojem strahu in ves obupan odvlekel mrtvega bratca v drvarnicno, nato pa ves zbežan pobegnil k staremu očetu v Martjanec. Nenadna smrtna nesreča je starše silno prizadela.

Napeti filmi: vzgledi vlečejo!

Ob tem žalostnem primeru, ki naj bo resen opomin vsem staršem, da morajo bolj paziti na svoje otroke in njihovo početje, bi se posebej opozorili na dejstvo, da se dečki zelo radi igrajo vojno, gang-

Ta teden ob robu

Takih odnosov ne odobravajo

Povsed skrbimo za to, da dobimo takoj v proizvodnjo kakor v našo upravo dober strokovni kader. Potrebo po strokovnosti so najbrž ugotovili tudi na okrajni trgovinski zbornici. Toda ose kaže, da je kasneje skalo to ugotovitev nekaj, kar je možde z zdravega družbenega stališča ostro osočiti.

V trgovinski zbornici je bil zaposlen kot uslužbenec top. M. Z. Pred nekaj tedni je odšel omenjeni v Maribor v solo. Se pred odhodom si je uredil nekatere stvari sledištendije. Po posredovanju ZB in okrajnega političnega podstva je sklenil upravnim odboru zbornice tako, da se omenjenega štipendira, za kar bo dobila zbornica za letos ova sredstva pojavljena, ker jih niso predvideli v proračunu. Top. M. Z. sam je privolil v nekoliko manjšo plačo; toda namesto odločbe o znižanju plače je dobil — odpoved.

Naj je bil konec vsega tega tak ali tak, dovolj jasno pa se je pokazal nepravilen odnos do borcev NOV in do človeka, ki si hoče izpolnit znanje. Vprašanje je tudi odnos ljudi na zbornici do sklepov upravnega odbora. In zaradi vsega tega zaslubi navedeni primer javno grajo.

IN POTNIKI, KI SE VOZIJO S KOMUNO!

Postaja ose bolj mrzlo in ni prijetno sedeći od Ljutomera do Mur-

NESRECE IN NEZODE

Vrv je stisnila ob leseni drog prste desne roke 50-letnemu Peregrinu Krajncu iz Kobilja, ko je opravljal pri vodnjaku stendenčarska dela. Dobil je hude odigrine po prstih.

Motorna brizgalna se je prevrnila in padla na stopalo desne noge 22-letnemu Emeriku Lapoši, delavcu Panonije v M. Soboti in mu zlomila kost v stopalu.

Stedilnik, na katemer se je kuhal mleko, se je prevrnil. Vrčo mleka se je razlilo po rokah in nogah 3-letnega Franca Spilaka iz Bratonce; malo je dobil hude opinke.

S tovornega avtomobila je padel 4. novembra zvezcer Jože Cuka iz Ljutomera in se poškodoval po prshih v rokah.

Mladi šahisti

IV. TERENA SO TEKMOVALI

Pred nekaj dnevi so mladi šahisti IV. soboškega terena priredili šahovski turnir, ki ga je vodil L. Gumišar. Sodelovalo je 14 mladincov. Konkurenca je bila precej ostra. Po enotdenškem boju na šahovskih deskah so zasedli prva štiri mesta: B. Ristuper II in pol, L. Gumišar II, N. Bačič 10 in pol in F. Zoreč 10 točk.

Prvi štirje tekmovalci so bili denarno nagrjeni.

Mladina IV. terena se je v zadnjem času zares prebudiila. Predzadnjo nedeljo so napovedali tudi dvoboj proti ESS v namizem tenisu. Zmagali so pobudniki srečanja s preprljivimi rezultatom 7:2, čeprav je igral v možtvu ESS mladinski prvak Šukš.

B. R.

DEZURSTVO V AMBULANTI SOC. ZAVAROVANJA

Dežurni zdravnik splošne ambulante v M. Soboti v nedeljo, 18. nov. je DR. IVAN AMON. V ambulanti bo od 8. do 12. ure. V najnih primerih popoldne in ponoči ga iščete doma na stanovanju, Lendavska 10, II nadstropje (novi blok).

V četrtek, 8. novembra je 9-letni Geza Lepoša iz Sercerjeve ulice v M. Soboti z ocetovo lovsko puško po nesreči ustrelil svojega 6-letnega bratca Dragu.

Po izpovedi otrok sta prišla oba bratca skoraj istočasno domov, starejši Geza iz šole, mlajši Drago pa iz otroškega vrtača. Na domačem dvorišču so se jima pridružili še drugi dečki: 9-letni Franc Topolovec, 9-letni Ervin Kerčmar in njegov 4-letni brat Avgust. Nekaj časa so se skupno igrali. Oba Lepoševa in Topolovec pa so kmalu odšli v stanovanje, kjer je Geza snel s steče očetovo lovsko puško, vzel iz torbe naboj, ga vložil v puško in se obrnil proti bratu Dragu. Tedaj pa je že počilo in Drago se je mrtev zrušil na tla, zadet tik pod očesom. Topolovec je zbežal na svoj dom in svoji materi takoj povedal, kaj se je zgodilo. Geza je v svojem strahu in ves obupan odvlekel mrtvega bratca v drvarnicno, nato pa ves zbežan pobegnil k staremu očetu v Martjanec. Nenadna smrtna nesreča je starše silno prizadela.

Po izpovedi otrok sta prišla oba bratca skoraj istočasno domov, starejši Geza iz šole, mlajši Drago pa iz otroškega vrtača. Na domačem dvorišču so se jima pridružili še drugi dečki: 9-letni Franc Topolovec, 9-letni Ervin Kerčmar in njegov 4-letni brat Avgust. Nekaj časa so se skupno igrali. Oba Lepoševa in Topolovec pa so kmalu odšli v stanovanje, kjer je Geza snel s steče očetovo lovsko puško, vzel iz torbe naboj, ga vložil v puško in se obrnil proti bratu Dragu. Tedaj pa je že počilo in Drago se je mrtev zrušil na tla, zadet tik pod očesom. Topolovec je zbežal na svoj dom in svoji materi takoj povedal, kaj se je zgodilo. Geza je v svojem strahu in ves obupan odvlekel mrtvega bratca v drvarnicno, nato pa ves zbežan pobegnil k staremu očetu v Martjanec. Nenadna smrtna nesreča je starše silno prizadela.

Po izpovedi otrok sta prišla oba bratca skoraj istočasno domov, starejši Geza iz šole, mlajši Drago pa iz otroškega vrtača. Na domačem dvorišču so se jima pridružili še drugi dečki: 9-letni Franc Topolovec, 9-letni Ervin Kerčmar in njegov 4-letni brat Avgust. Nekaj časa so se skupno igrali. Oba Lepoševa in Topolovec pa so kmalu odšli v stanovanje, kjer je Geza snel s steče očetovo lovsko puško, vzel iz torbe naboj, ga vložil v puško in se obrnil proti bratu Dragu. Tedaj pa je že počilo in Drago se je mrtev zrušil na tla, zadet tik pod očesom. Topolovec je zbežal na svoj dom in svoji materi takoj povedal, kaj se je zgodilo. Geza je v svojem strahu in ves obupan odvlekel mrtvega bratca v drvarnicno, nato pa ves zbežan pobegnil k staremu očetu v Martjanec. Nenadna smrtna nesreča je starše silno prizadela.

Po izpovedi otrok sta prišla oba bratca skoraj istočasno domov, starejši Geza iz šole, mlajši Drago pa iz otroškega vrtača. Na domačem dvorišču so se jima pridružili še drugi dečki: 9-letni Franc Topolovec, 9-letni Ervin Kerčmar in njegov 4-letni brat Avgust. Nekaj časa so se skupno igrali. Oba Lepoševa in Topolovec pa so kmalu odšli v stanovanje, kjer je Geza snel s steče očetovo lovsko puško, vzel iz torbe naboj, ga vložil v puško in se obrnil proti bratu Dragu. Tedaj pa je že počilo in Drago se je mrtev zrušil na tla, zadet tik pod očesom. Topolovec je zbežal na svoj dom in svoji materi takoj povedal, kaj se je zgodilo. Geza je v svojem strahu in ves obupan odvlekel mrtvega bratca v drvarnicno, nato pa ves zbežan pobegnil k staremu očetu v Martjanec. Nenadna smrtna nesreča je starše silno prizadela.

Po izpovedi otrok sta prišla oba bratca skoraj istočasno domov, starejši Geza iz šole, mlajši Drago pa iz otroškega vrtača. Na domačem dvorišču so se jima pridružili še drugi dečki: 9-letni Franc Topolovec, 9-letni Ervin Kerčmar in njegov 4-letni brat Avgust. Nekaj časa so se skupno igrali. Oba Lepoševa in Topolovec pa so kmalu odšli v stanovanje, kjer je Geza snel s steče očetovo lovsko puško, vzel iz torbe naboj, ga vložil v puško in se obrnil proti bratu Dragu. Tedaj pa je že počilo in Drago se je mrtev zrušil na tla, zadet tik pod očesom. Topolovec je zbežal na svoj dom in svoji materi takoj povedal, kaj se je zgodilo. Geza je v svojem strahu in ves obupan odvlekel mrtvega bratca v drvarnicno, nato pa ves zbežan pobegnil k staremu očetu v Martjanec. Nenadna smrtna nesreča je starše silno prizadela.

Po izpovedi otrok sta prišla oba bratca skoraj istočasno domov, starejši Geza iz šole, mlajši Drago pa iz otroškega vrtača. Na domačem dvorišču so se jima pridružili še drugi dečki: 9-letni Franc Topolovec, 9-letni Ervin Kerčmar in njegov 4-letni brat Avgust. Nekaj časa so se skupno igrali. Oba Lepoševa in Topolovec pa so kmalu odšli v stanovanje, kjer je Geza snel s steče očetovo lovsko puško, vzel iz torbe naboj, ga vložil v puško in se obrnil proti bratu Dragu. Tedaj pa je že počilo in Drago se je mrtev zrušil na tla, zadet tik pod očesom. Topolovec je zbežal na svoj dom in svoji materi takoj povedal, kaj se je zgodilo. Geza je v svojem strahu in ves obupan odvlekel mrtvega bratca v drvarnicno, nato pa ves zbežan pobegnil k staremu očetu v Martjanec. Nenadna smrtna nesreča je starše silno prizadela.

Po izpovedi otrok sta prišla oba bratca skoraj istočasno domov, starejši Geza iz šole, mlajši Drago pa iz otroškega vrtača. Na domačem dvorišču so se jima pridružili še drugi dečki: 9-letni Franc Topolovec, 9-letni Ervin Kerčmar in njegov 4-letni brat Avgust. Nekaj časa so se skupno igrali. Oba Lepoševa in Topolovec pa so kmalu odšli v stanovanje, kjer je Geza snel s steče očetovo lovsko puško, vzel iz torbe naboj, ga vložil v puško in se obrnil proti bratu Dragu. Tedaj pa je že počilo in Drago se je mrtev zrušil na tla, zadet tik pod očesom. Topolovec je zbežal na svoj dom in svoji materi takoj povedal, kaj se je zgodilo. Geza je v svojem strahu in ves obupan odvlekel mrtvega bratca v drvarnicno, nato pa ves zbežan pobegnil k staremu očetu v Martjanec. Nenadna smrtna nesreča je starše silno prizadela.

Po izpovedi otrok sta prišla oba bratca skoraj istočasno domov, starejši Geza iz šole, mlajši Drago pa iz otroškega vrtača. Na domačem dvorišču so se jima pridružili še drugi dečki: 9-letni Franc Topolovec, 9-letni Ervin Kerčmar in njegov 4-letni brat Avgust. Nekaj časa so se skupno igrali. Oba Lepoševa in Topolovec pa so kmalu odšli v stanovanje, kjer je Geza snel s steče očetovo lovsko puško, vzel iz torbe naboj, ga vložil v puško in se obrnil proti bratu Dragu. Tedaj pa je že počilo in Drago se je mrtev zrušil na tla, zadet tik pod očesom. Topolovec je zbežal na svoj dom in svoji materi takoj povedal, kaj se je zgodilo. Geza je v svojem strahu in ves obupan odvlekel mrtvega bratca v drvarnicno, nato pa ves zbežan pobegnil k staremu očetu v Martjanec. Nenadna smrtna nesreča je starše silno prizadela.

Po izpovedi otrok sta prišla oba bratca skoraj istočasno domov, starejši Geza iz šole, mlajši Drago pa iz otroškega vrtača. Na domačem dvorišču so se jima pridružili še drugi dečki: 9-letni Franc Topolovec, 9-letni Ervin Kerčmar in njegov 4-letni brat Avgust. Nekaj časa so se skupno igrali. Oba Lepoševa in Topolovec pa so kmalu odšli v stanovanje, kjer je Geza snel s steče očetovo lovsko puško, vzel iz torbe naboj, ga vložil v puško in se obrnil proti bratu Dragu. Tedaj pa je že počilo in Drago se je mrtev zrušil na tla, zadet tik pod očesom. Topolovec je zbežal na svoj dom in svoji materi takoj povedal, kaj se je zgodilo. Geza je v svojem strahu in ves obupan odvlekel mrtvega bratca v drvarnicno, nato pa ves zbežan pobegnil k staremu očetu v Martjanec. Nenadna smrtna nesreča je starše silno prizadela.

Po izpovedi otrok sta prišla oba bratca skoraj istočasno domov, starejši Geza iz šole, mlajši Drago pa iz otroškega vrtača. Na domačem dvorišču so se jima pridružili še drugi dečki: 9-letni Franc Topolovec, 9-letni Ervin Kerčmar in njegov 4-letni brat Avgust. Nekaj časa so se skupno igrali. Oba Lepoševa in Topolovec pa so kmalu odšli v stanovanje, kjer je Geza snel s steče očetovo lovsko puško, vzel iz torbe naboj, ga vložil v puško in se obrnil proti bratu Dragu. Tedaj pa je že počilo in Drago se je mrtev zrušil na tla, zadet tik pod očesom. Topolovec je zbežal na svoj dom in svoji materi takoj povedal, kaj se je zgodilo. Geza je v svojem strahu in ves obupan odvlekel mrtvega bratca v drvarnicno, nato pa ves zbežan pobegnil k staremu očetu v Martjanec. Nenadna smrtna nesreča je starše silno prizadela.

Po izpovedi otrok sta prišla oba bratca skoraj istočasno domov, starejši Geza iz šole, mlajši Drago pa iz otroškega vrtača. Na domačem dvorišču so se jima pridružili še drugi dečki: 9-letni Franc Topolovec, 9-letni Ervin Kerčmar in njegov 4-letni brat Avgust. Nekaj časa so se skupno igrali. Oba Lepoševa in Topolovec pa so kmalu odšli v stanovanje, kjer je Geza snel s steče očetovo lovsko puško, vzel iz torbe naboj, ga vložil v puško in se obrnil proti bratu Dragu. Tedaj pa je že počilo in Drago se je mrtev zrušil na tla, zadet tik pod očesom. Topolovec je zbežal na svoj dom in svoji materi takoj povedal, kaj se je zgodilo. Geza je v svojem strahu in ves obupan odvlekel mrtvega bratca v drvarnicno, nato pa ves zbežan pobegnil k staremu očetu v Martjanec. Nenadna smrtna nesreča je starše silno prizadela.

Po izpovedi otrok sta prišla oba bratca skoraj istočasno domov, starejši Geza iz šole, mlajši Drago pa iz otroškega vrtača. Na domačem dvorišču so se jima pridružili še drugi dečki: 9-letni Franc Topolovec, 9-letni Ervin Kerčmar in njegov 4-letni brat Avgust. Nekaj časa so se skupno igrali. Oba Lepoševa in Topolovec pa so kmalu odšli v stanovanje, kjer je Geza snel s steče očetovo lovsko puško, vzel iz torbe naboj, ga vložil v puško in se obrnil proti bratu Dragu. Tedaj pa je že počilo in Drago se je mrtev zrušil na tla, zadet tik pod očesom. Topolovec je zbežal na svoj dom in svoji materi takoj povedal, kaj se je zgodilo. Geza je v svojem strahu in ves obupan odvlekel mrtvega bratca v drvarnicno, nato pa ves zbežan pobegnil k staremu očetu v Martjanec. Nenadna smrtna nesreča je starše silno prizadela.

Po izpovedi otrok sta prišla oba bratca skoraj istočasno domov, starejši Geza iz šole, mlajši Drago pa iz otroškega vrtača. Na domačem dvorišču so se jima pridružili še drugi dečki: 9-letni Franc Topolovec, 9-letni Ervin Kerčmar in njegov 4-letni brat Avgust. Nekaj časa so se skupno igrali. Oba Lepoševa in Topolovec pa so kmalu odšli v stanovanje, kjer je Geza snel s steče očetovo lovsko puško, vzel iz torbe naboj, ga vložil v puško in se obrnil proti bratu Dragu. Tedaj pa je že počilo in Drago se je mrtev zrušil na tla, zadet tik pod očesom. Topolovec je zbežal na svoj dom in svoji materi takoj povedal, kaj se je zgodilo. Geza je v svojem strahu in ves obupan odvlekel mrtvega bratca v drvarnicno, nato pa ves zbežan pobegnil k staremu očetu v Martjanec. Nenadna smrtna nesreča je starše silno prizadela.

Po izpovedi otrok sta prišla oba bratca skoraj istočasno domov, starejši Geza iz šole, mlajši Drago pa iz otroškega vrtača. Na domačem dvorišču so se jima pridružili še drugi dečki: 9-letni Franc Topolovec, 9-letni Ervin Kerčmar in njegov 4-letni brat Avgust. Nekaj časa so se skupno igrali. Oba Lepoševa in Topolovec pa so kmalu odšli v stanovanje, kjer je Geza snel s steče očetovo lovsko puško, vzel iz torbe naboj, ga vložil v puško in se obrnil proti bratu Dragu. Tedaj pa je že počilo in Drago se je mrtev zrušil na tla, zadet tik pod očesom. Topolovec je zbežal na svoj dom in svoji materi takoj povedal, kaj se je zgodilo. Geza je v svojem strahu in ves obupan odvlekel mrtvega bratca v drvarnicno, nato pa ves zbežan pobegnil k staremu očetu v Martjanec. Nenadna smrtna nesreča je starše silno prizadela.

Po izpovedi otrok sta prišla oba bratca skoraj istočasno domov, starejši Geza iz šole, mlajši Drago pa iz otroškega vrtača. Na domačem dvorišču so se jima pr

Kaj najrajši jedo ljudje po svetu?

V vzhodni Afriki: kobilice. — Kalifornijski Indijanci: ličinke velikih komarjev. — Južnoameriški Indijanci: mravlje.

Neki Francoz se je napotil na dolgo pot — skozi osemdeset svezovnih kuhinj. Na francoski rivieri so mu po uspešno opravljenem »kulinjskem« poslanstvu podarili restavracijo, v kateri bo lahko ustrežel najbolj razvajenim in svojevrstnim okusom turistov raznih narodnosti.

Kaj vse je po svetu videl ta domesnilni Francoz? Prav gotovo je ugotovil, da je mleko edina hrana, ki jo uživajo po vsem svetu ne glede na narodnost in barvo polti. Mleko pa ni povsod enako razširjeno — kot bi morda kdo mislil. Stari Grki so govorili, da je mleko »barbarska hrana«, sodobni civilizirani narodi pa ga močno čislajo, medtem ko velja pri preprostih ljudeh za povsem običajno hrano.

Jedilnikom tujcev pa se ne čujo samo Evropeji in Američani. Domacin iz Vzhodne Afrike se bo

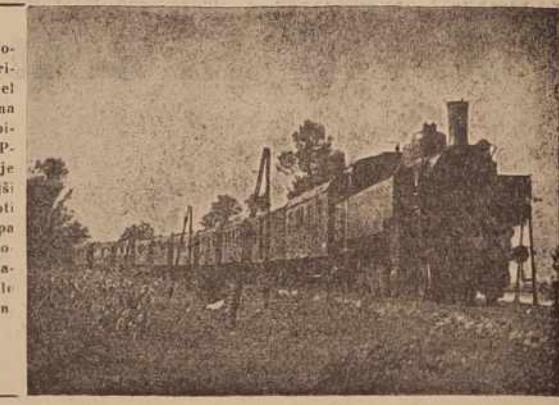
ličinke velikih komarjev največja slasčica. Sustoju jih na soncu in da je otrok kot pri nas sladkorke.

Kdor mnogo potuje, kaj lahko spozna, da ni ta ali ona hrana ali predsedek proti njej nič drugega kot posledica navade. Miniti mora na primer mnogo časa, da se uveljavlja neka nova jed. Evropeji so se branili krompirja, ko so ga prideljali iz Amerike. Brez krompirja pa dandanes domala ne moremo se staviti jedilnika za en sam dan. Zanimivo je, da civilizirani ljudje zelo radi jedo rake, ki se hranijo z odpadki, medtem ko se im obračajo želodci, ki pomisijo na kobilice, ki uživajo v glavnem le čisto rastlinsko hrano. Prav zato se primitivni narodi upravičeno čudijo civiliziranim.

V Indiji na primer gojijo goveda samo za poljsko delo, medtem

meso, čeprav ima enako hranilno vrednost kot govedina. Domaci in iz Zahodne Afrike redijo živilo samo zaradi mleka, mesa pa ne jedo. Poleg tega pa imajo še eno navado: domačinke delajo iz kravjega mleka maslo, vendar ne zato, da bi ga mazali na kruh ali uživali kako drugače, marveč si z njim mažejo lase, da se jim potem lepše svetijo. Indijanci iz južnoameriškega plemena Jivaro pa zelo radi uživajo mravlje; njim mravljična kislina zelo ugaja in je žanjo okusna, za naše želodce pa bi bile mravlje prav gotovo preveč »aromaticne«. Mar ni tako?

Vlak pelje proti Hodošu. Počasna »Mariška«, ki jo je uzel naš fotoreporter na filmski trak, je dobila konkurenca v SAP-ovem avtobusu, ki je hitrejši in udobnejši za potovanje proti Ljubljani. Mogoče pa bomo lahko kmalu počeli o motorjem vlaku, o katerem je bilo že toliko govora. Konkurenca le nekaj velja!

Nekaj zanimivih podatkov o Japoncih

Imajo samo svojo zemljo, vse drugo pa izposojeno

Pred štirinajstimi stoletji so si Japonci izposodili značilnosti svoje narodnosti od drugih Azijcev — pisavo in kulturo od Kitajcev, lepe navade in dognano vedenje od Korejcev, etiko (nравnost) pri Konfuciju, vero pri Budi itd. Pred tako imenovanom Meidžijevim dobo so namreč

zivelj popsem drugače in dokaj primitivno.

Od industrijske revolucije zahoda so si ozeli toporne, od Angležev parlament, od Romanožev živalen, včasih celo pretepaški način parlamentarnega življenja, od Američanov pa politično korupcijo devetnaj-

stega stoletja. Pri Prusih so našli vzorec za svojo armado, za mornarico kajpada pri Angležih, a križarke so si dali zgraditi v Združenih državah Amerike. Od velikih sil Evrope devetnajstega stoletja pa so se navzeli tudi takrat prevladujoča apetita po kolonialnem zavojevanju dežel.

Vsega tega pa ni bila krija zmeraj čisto japonska lastnost: sprejeti, zavreči, včasih pa tudi predelati vse tuje primesi, od Konfucijevih pravil za vedenje do mikroskopa. Tega procesa »pazljivega izbiranja in sprejemanja« ni mogel zavreti niti noben preobrat po sedemdesetih letih sodobne japonske države.

Kljub 90-im letom še vedno seka drva

V Beltincih živi Ivan Balažič — 90-letni starček, ki pa je še vedno zdrav. Ce bi ga videli, ko prečka cesto, bi mu prav gotovo prisodili samo šest krizev, saj je pri holi zelo prožen. Pri sekanih drevesih pa bi menda posekal petdesetletnika, saj z enim samim zamahom razkolje poleno.

Balažič je bil več let mlinar, pozneje pa vaški kurir — bobnar. Starejši ljudje se ga radi spominjajo, saj je bil med njimi zelo ljubljen in je zelo rad zbijal šale. Dobrošenemu devetdesetletniku

HOLANDCI IN PODGANE

Na Nizozemskem so organizirali akcije za uničevanje podgan. Po ocenah zdravstvenih oblasti je na Holandskem enajst milijonov podgan. Na vsakega prebivalca pride ena živalca. Podgane pa so povzročile lani holandskemu gospodarstvu za čez milijardo goldinarjev škode.

Ob tem pa bi bilo zanimivo vedeti, koliko podgan pride na enega prebivalca v naši pokrajini, zlasti še v M. Soboti. Povprečje prav gotovo ne bi bilo manjše od holandskega, če že ne večje. In: ali ne bi pri nas kazalo nekaj takega storiti proti tem škodljivcem našega človeka in gospodarstva?

UMETNA KAVA

Holandci so prvi začeli izdelovati sintetično kavo. Pred pol leta je iznašel pravilen postopek neki kemik, ki pa svoje odkritje drži v največji tajnosti.

Njegovo formula je kupile neko holandsko podjetje, ki je takoj začelo izdelovati umetno kavo. Kavna zrna se baje prav nič ne razlikujejo od naravnih, pa tudi okus je popolnoma enak. Sintetično kavo bodo prodajali pod imenom »Banto«.

želimo vse najboljše in še mnogo okroglih v veselje njegovih sovraščanov.

A. H.

ANKETA O SRECI

Pred kratkim so v Franciji razpisali anketo o sreči. Dobili so precej odgovorov. Nekaj nad polovico udeležencev ankete je odgovorilo, da je za srečo najvažnejše zdravje, trinajst odstotkov jih je bilo za ljubezen, sedem odstotkov pa je prisodilo prvo mesto denarju.

Zanimivo pri tem pa je, da po večini moški menijo denar kot prvi pogoj za srečo, medtem ko so ženske za ljubezen — vsaj v Franciji.

PRANJE BREZ MILA

Snežnobelo perilo brez mila — želja vsake gospodinje — bomo kmalu imeli, meni predavatelj Tehnične visoke šole v Bonstonu profesor Vivian.

Znanstvenik trdi, da bo še za tako umazano perilo zadostovala čista voda, ki jo bo potrebno izpostaviti delovanju ultra kratkih valov. Čudna naprava baje ne bo posebno draga in bo imela trajno vrednost.

Kakšna telovadba blaži ŽIVČNOST?

Mnogo dandanašnje mladine je živje. Senzačijski šport, slabe knjige, vzbujajoči film, pa blazna »glasba« to še poljušujejo. Dr. Zeller meni v avstrijski »Telovadbi in telesni vzgoji«, da so dobro zdravilo za to bolezni popotovanje, izleti v gore peš in na smučeh, taborjenje (todadaleč od prostorov za »camping«) in plavanje.

z nami tudi orkester, ker smo se tako nenavadno zagledali v njihove niti malo običajne ceremonije.

Za naše razumevanje je še zanimiveje poslušati o bramskem in hindujskem verskem obredu, po katerem se še danes ravna večina Indijcev. To je predvideno vse, pričenši od rojstva, dnevnega načina življenja, prehrane, življenja v zakonu in naposled do same smrti. Po tem obširnem navodilu se ločena žena ne sme poročiti, dokler njen bivši mož še živi. Oče skrbi, da dobi dovolj otrok, da ga lahko kdo po smrti seže na grmadi. Predvidene so tudi posebne uredbe za spolno življenje, kar dokazuje, da resnično nič izpuščeno.

Svetim stvarem bi do neke mere lahko prišeli znamente, nam priliko, da sem videl nekega njihovega sodobnega predstavnika, ki je legal na sredo prometne ulice in otrdel kot mrtev. V tem položaju je reševal neko filozofsko misel. Avtomobili so se mu spremeno umikali in vse je kazalo, da bo čudak brez hujših posledic opravil svoj »fakirski« posel. Vendar sta ga dva policista vljudno prenesla s sredine ceste na pločnik in ga tam pustila, da je neoviran naprej »filozofiral«. V časniku sem prebral, da se je neki drugi jogi, Srivasiva, živ zakopal za devet dni, »s čemer je prispeval k svetovnemu miru!« Ko so ga na deveti dan učenci izkopal, je bil moderni jogi mrtev, ker je, kakor pravijo, prehitro vdahnih sveži zrak.

Tudi gladovna stavka je ena izmed indijskih posebnosti, ki si je v svetu pridobila največjo popularnost potom osebnosti največjega Indija Gandhija. Zato so mu dali Indijci priimek Mahatma (veliki duh). Evropa je vzelata to z »duhom« dobesedno in ga proglašila za duhovnega, v resnici pa je bil »gladovni mojster« strašen realist. Do zorb oborožene garnizije so treptale pred grbastim človečkom z bambusovo palico v roki.

Dandanes in Indiji gladovnih stavk ne smatrajo kot praverno sredstvo za dosegajo nekega cilja. Zdaj imajo poleg resnega tudi šaljivi značaj, kakor na neki indijski univerzi, kjer so nedavno našli oglas:

Fadil Hadžić: BUDHA ME JE LEPO SPREJEL

11

Potopis slučajnega pomorščaka

indijski napis »Vozni red«. Potem sem zagledal tudi vlake, kako z vseh strani vozijo po sredi imenitnega poslopja in pričel sem občudovati, kako dobro je tukaj vera organizirana, da vernik pride z vlakom prav v svetinja. Potlej sem opazil, da prodajajo cigarete in coca-colo, celo to, da obstajajo kletna stopnišča z napisimi »Gentlemen« in »Ladies!« Sele teda sem se pričel bolje razgledovati po tem poslopju od ornamentov do okrasne arhitekture — in pretkana misel mi je šinala v glavo, da bi bila to lahko želesniška postaja, ne pa svetišče, kar je pravzaprav tudi bilo res in je bilo tudi napisano nad vratom, le da v naglici nisem bil opazil.

Potem sem odšel iskat prava svetišča in našel sem jih na vsakem koraku v Bombaju. Pravo svetišče je lahko prepoznati, ker je pred njim nekaj sto stroganih čevljev in dežnikov, lastniki teh predmetov pa so znotraj in sedijo na tleh. Notranjost svetišča je zelo skromna in popularna odgovarja preprostosti Hindujevih pogledov na svet. Po zidovih vse slike bogov Sive in Višnu v leseni okvirih kakor na razstavi, oltar pa je majhen in brez odvečnih okraskov. Poleg naštetege v svetišču gotovo ni nič drugega. Svečenik je do pasu gol in ima ostrzeno glavo kakor kakšen bojažljivi kozaški polvelnik, le da čop las, ki je še ostal, nosi na čelu. Obstajajo tudi svečeniki, ki so porasli z dolgimi puščavniškimi lasmi in imajo obraz obarvan. Najpogosteje stojijo pred svetiščem in z debelimi dlani udarjajo po bobnu. Ti cestni orkestri, ki jih tvorijo nekaj tako obrazlih velikanov močnega telesnega ustroja, so najslikovitejši pobožni del, ki sem ga srečal v Bombaju.

Nekateri so udarjali po razpeti koži, drugi so zvonili na nekakšne cimbale, tretji pa so glasno prebirali molitve. Z nekako tujci sem ob neki prilici opazoval tole zanimivo sliko in imel sem vtis, kakor da pred šotorom na sejmu nekaj močnih akrobatorov najavlja svojo točko. Razumljivo je, da smo se prijetljivo smejali, vendor smo presenečeni ugotovili, da se smeje

MLEKARNA DRŽAVE BOMBAY

Iz povsem običajne radovednosti sem poskušal proizvode državne ustanove. Zaupno lahko povem, da mleko pomolnenih božanstev nima nikake prednosti pred mlekom sremških ali slavonskih krav, vključenih v brezbožno socialistično gospodarstvo.

Toda s tem pregonom svetih krav njihovo vprašanje še ni popolnoma rešeno. Po Bombayu se še vedno pojavljajo ilegalni primeri svetih krav. Brezbrzno se sprejavajo kot lastnina svetišča ali kakšnega trdoglavega posameznika. Avtomobili, avtobusi in vse, kar je živo, se mora umikati, ko s cik-cak koraki zabladio na bulvarje.

Vendar sveta krava ni ne edini ne najpogosteji religiozni znak, ki se pojavlja na ulici. Če srečate Indijca s tančico okrog ust in z metlo v roki, je to nekdo izmed Džeinov. Tančica mu služi za to, da mu slučajno ne bi pripelnila muha v usta, z metlo pa se čuva, da ne pohodi mravlje. Nam se zdijo srečno, s tistično versto, ki prepoveduje umor najmanjše živalce, pa je to »orožje« razumljivo.

Nekaj, kar prav tako srečate na vsakem koraku, je vrisovanje znakov po obrazu. Najpogosteje imajo Indijce majhno rdečo piko med očmi. Moški imajo eno ali dve ravnih črt na obrazu. Nekateri Indijci imajo tudi več takšnih znakov in to se razlagata na različne načine! Vprašal sem Indijce same, da bi mi pojasnila, ta znamenja na obrazu in dobival sem nasprotovo. Nekoč so mi pojasnili to kot simbolično označko verskega stika z božanstvom, drugič kot znak, da je določena ženska neporocena, v primeru, da sem takšne znake opazil na poročeni ženski, pa so mi rekli — zdaj za šalo —, da je rdeči znak lahko tudi posledica osebne kozmetike.

Med svetimi pojavi je treba omeniti kult Gangesa in drugih rek pa kult slonov, opic, kač, bikov in kamnov. Ko sem bil že toliko uveden v te verske kanale in izvedel, katerim živalim se moram čuditi, katerim pa ne (svinja je zaradi zapadne orientacije neupravljeno zapostavljena in ji še ni podarjena svetost), sem se odločil, da stopim v neko svetišče in se razgledam, kaj se tam godi. Takoj sem v središču mesta zagledal veliko poslopje, ki me je dojamil kot svetišče — in pod kupolami in pisanimi stolpi sem se vtihotaplil. V ogromni dvorani so se drenjali neki Indijci v rdečih haljah, s številnimi kemi na prsih, na nekem stebru pa je bil pritrjen angleško-